

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116203744
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6116203744.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa Provident Financial, s.r.o. so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, proti odporkyni B. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XX/XXXX, XXX XX W. W., štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 591,44 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 02. 03. 2016 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 591,44 eura, ktorý odôvodnil tým, že dňa 20. 12. 2013 uzatvoril s odporkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 400,00 eur. Celková čiastka, ktorú bola odporkyňa povinná navrhovateľovi zaplatiť na základe zmluvy (úver + celkové náklady) bola 538,00 eur. Spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odporkyňa uzavrela aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej bola povinná navrhovateľovi zaplatiť za poskytnutú službu 206,00 eur. Celková čiastka, ktorú bola odporkyňa povinná navrhovateľovi zaplatiť na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o zabezpečení splátok úveru bola 744,00 eur. Pred postúpením zmlúv na oddelenie vymáhania pohľadávok navrhovateľa odporkyňa dlhovala z uvedených zmlúv sumu 51,64 eura. Dňa 26. 05. 2014 uzatvoril navrhovateľ s odporkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 480,00 eur. Celková čiastka, ktorú bola odporkyňa povinná navrhovateľovi zaplatiť na základe zmluvy (úver + celkové náklady) bola 645,60 eura. Spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odporkyňa uzavrela aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej bola povinná navrhovateľovi zaplatiť za poskytnutú službu 247,20 eura. Celková čiastka, ktorú bola odporkyňa povinná navrhovateľovi zaplatiť na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o zabezpečení splátok úveru bola 892,80 eura. Pred postúpením zmlúv na oddelenie vymáhania pohľadávok navrhovateľa odporkyňa dlhovala z uvedených zmlúv sumu 539,80 eura. Odporkyňa svoje záväzky voči navrhovateľovi z vyššie uvedených zmlúv riadne a včas neplnila a napriek výzvy zo dňa 22. 01. 2016 dlžnú sumu vo výške 591,44 eura doposiaľ neuhradila. Na základe uvedeného sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaviazania odporkyne zaplatiť mu sumu 591,44 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 22. 01. 2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Návrh spolu s prílohami bol doručený do vlastných rúk odporkyne dňa 22. 04. 2016, k podanému návrhu sa nevyjadřila.

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 OSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv, t.j. do 31. 05. 2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Nakoľko predmetom konania je zaplatenie sumy 461,99 eura, ide podľa § 200ea OSP o drobný spor. Súd podľa § 115a ods. 2 a § 156 ods. 3 OSP rozhodol vo veci bez nariadenia ústneho pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené súdom na úradnej tabuli súdu od 22. 04. 2016 do 10. 05. 2016.

Z listín predložených navrhovateľom súd zistil, že navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou dňa 20. 12. 2013 pod číslom XXXXXXXXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol odporkyňi úver vo výške 400,00 eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 60 týždenných splátkach, pričom výška splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú bola uvedená 8,97 eura a výška poslednej splátky dlžnej sumy bola uvedená 8,77 eura. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Celkové náklady spotrebiteľa boli uvedené vo výške 538,00 eur. Spolu s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, podľa ktorej bude navrhovateľ pre odporkyňu za odmenu poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Odmena

bola dohodnutá v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach vo výške 3,43 eura a poslednej splátke vo výške 3,63 eura, spolu tak odmena predstavovala 206,00 eur.

Navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou dňa 26. 05. 2014 pod číslom XXXXXXXXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol odporkyňi úver vo výške 480,00 eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 60 týždenných splátkach, pričom výška splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú bola uvedená 10,76 eura a výška poslednej splátky dlžnej sumy bola uvedená 10,76 eura. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Celkové náklady spotrebiteľa boli uvedené vo výške 645,60 eura. Spolu s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, podľa ktorej bude navrhovateľ pre odporkyňu za odmenu poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Odmena bola dohodnutá v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach vo výške 4,12 eura a poslednej splátke vo výške 4,12 eura, spolu tak odmena predstavovala 247,20 eura. Predžalobnou výzvou zo dňa 22. 01. 2016 vyzval navrhovateľ odporkyňu, aby mu v lehote do 10 dní od doručenia výzvy uhradila dlžnú sumu vo výške 591,44 eura, deň odovzdania listiny na poštovú prepravu, ani deň prevzatia odporkyňou navrhovateľ nepreukázal.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 20. 12. 2013 nie je uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v uzatvorenej zmluve je uvedený termín splatnosti ako „siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy“. Takéto určenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných údajov. Uvedené platí zvlášť za situácie, kedy dodávateľ uvádza nerovnaké pojmy a neuvádza ani termín splatnosti prvej splátky, teda od kedy (ktorým týždňom) začína plynúť 60 mesačná lehota, keď splatnosť prvej splátky „nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy“. Dodávateľ tak používa na vyjadrenie časového obdobia nerovnaké pojmy, keď pri termíne splatnosti uvádza lehotu určenú podľa týždňov, no pri termíne splatnosti splátok uvádza lehotu určenú podľa dní. Z gramatického aj teleologického výkladu vyplýva, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonili krajské sudy aj v odôvodnení rozsudkov Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, či Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013. O uvedenom závere svedčí aj tá skutočnosť, že zákon o spotrebiteľských úveroch rozoznáva pojem „doba trvania zmluvy“, „termín konečnej splatnosti“ a „termíny splátok“.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 20. 12. 2013 nie je uvedený údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Termíny splatnosti splátok uvedené v zmluve nie sú, keď pri pojme „termín splátok“ sa vyžaduje presná dátumová, špecifikácia každej jednotlivéj splátky, rovnako ako pri termíne konečnej splatnosti. Pri výške týždennej splátky dodávateľ vôbec neuviedol, koľko peňažných prostriedkov z tej ktorej splátky bude použitých na úhradu istiny, koľko na úhradu úroku a koľko na úhradu iných poplatkov. Spotrebiteľ tak nemá možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov aj v závislosti od rýchlosti, akou sa spláca istina úveru. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na úhradu istiny, na úhradu úrokov a na úhradu iných poplatkov. Nakoľko navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko peňažných prostriedkov z každej splátky bude použitých na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup navrhovateľa považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. O uvedenom závere svedčí tak teleologický ako aj gramatický výklad dotknutého ustanovenia, keď zákon o spotrebiteľských úveroch nepoužíva pojem „termíny splátok úveru“, ale pojem „termíny splátok istiny,

úrokov a iných poplatkov“ a tiež navyiac umožňuje uviesť aj poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 20. 12. 2013 neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti a údaj o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Uzatvorenú zmluvu o zabezpečení splátok úveru zo dňa 20. 12. 2013 súd posúdil ako akcesorickú, vedľajšiu zmluvu, popri hlavnej zmluve, zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 20. 12. 2013. Akcesorická povaha uzatvorenej zmluvy vyplýva z jej predmetu aj doby trvania. Predmetom zmluvy je služba spočívajúca v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (bod 1.1). Trvanie zmluvy je určená aj zánikom platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (bod 2.1.) Taktiež podľa bodu 1.4. zákazník súhlasí s tým, že v prípade ak odovzdá nižšiu sumu ako je súčet splátky a odmeny podľa odseku 1.2, peňažná hotovosť sa proporcionálne rozdelí na úhradu splátky a úhradu odmeny. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o zabezpečení splátok úveru samostatne, bez uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemôže existovať, keď predmet plnenia (zabezpečovanie splátok úveru) sa stáva od počiatku nemožným. Z uvedených dôvodov, v prípade, ak spotrebiteľ uzatvorí spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, stáva sa táto zmluva súčasťou zmluvy o úvere a v nej uvedené plnenie, ktoré má plniť spotrebiteľ dodávateľovi je ďalším plnením súvisiacim s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Podľa legálnej definície uvedenej v § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Plnenie poskytnuté spotrebiteľom dodávateľovi na základe Zmluvy o zabezpečení splátok úveru vyjadrené ako odmena dodávateľovi vo výške 206,00 eur, je poplatkom, nakoľko tento poplatok spotrebiteľ musí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak sa popri zmluve o spotrebiteľskom úvere rozhodne uzatvoriť aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Okamihom uzavretia oboch zmlúv sa odmena dodávateľa stáva poplatkom súvisiacim s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Následne celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú popri úroku a poplatku za garantovanú službu aj odmena za službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru.

Nakoľko úver poskytnutý na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 20. 12. 2013 sa podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje za bezúročný a bez poplatkov, plnenie požadované zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru nemožno priznať, nakoľko z nej vyplýva pre spotrebiteľa iba ďalší poplatok v súvislosti s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 26. 05. 2014 nie je uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v uzatvorenej zmluve je uvedený termín splatnosti ako „siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy“. Takéto určenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciónnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných údajov. Uvedené platí zvlášť za situácie, kedy dodávateľ uvádza nerovnaké pojmy a neuvádza ani termín splatnosti prvej splátky, teda od kedy (ktorým týždňom) začína plynúť 60 mesačná lehota, keď splatnosť prvej splátky „nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy“.

Dodávateľ tak používa na vyjadrenie časového obdobia nerovnaké pojmy, keď pri termíne splatnosti uvádza lehotu určenú podľa týždňov, no pri termíne splatnosti splátok uvádza lehotu určenú podľa dní. Z gramatického aj teleologického výkladu vyplýva, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonili krajské sudy aj v odôvodnení rozsudkov Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, či Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013. O uvedenom závere svedčí aj tá skutočnosť, že zákon o spotrebiteľských úveroch rozoznáva pojem „doba trvania zmluvy“, „termín konečnej splatnosti“ a „termíny splátok“.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 26. 05. 2014 nie je uvedený údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Termíny splatnosti splátok uvedené v zmluve nie sú, keď pri pojme „termín splátok“ sa vyžaduje presná dátumová, špecifikácia každej jednotlivej splátky, rovnako ako pri termíne konečnej splatnosti. Pri výške týždennej splátky dodávateľ vôbec neuviedol, koľko peňažných prostriedkov z tej ktorej splátky bude použitých na úhradu istiny, koľko na úhradu úroku a koľko na úhradu iných poplatkov. Spotrebiteľ tak nemá možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov aj v závislosti od rýchlosti, akou sa spláca istina úveru. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky prípadne na úhradu istiny, na úhradu úrokov a na úhradu iných poplatkov. Nakoľko navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko peňažných prostriedkov z každej splátky bude použitých na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup navrhovateľa považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. O uvedenom závere svedčí tak teleologický ako aj gramatický výklad dotknutého ustanovenia, keď zákon o spotrebiteľských úveroch nepoužíva pojem „termíny splátok úveru“, ale pojem „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ a tiež navyše umožňuje uviesť aj poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 26. 05. 2014 neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti a údaj o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Uzatvorenú zmluvu o zabezpečení splátok úveru zo dňa 26. 05. 2014 súd posúdil ako akcesorickú, vedľajšiu zmluvu, popri hlavnej zmluve, zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 26. 05. 2014. Akcesorická povaha uzatvorenej zmluvy vyplýva z jej predmetu aj doby trvania. Predmetom zmluvy je služba spočívajúca v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (bod 1.1). Trvanie zmluvy je určené aj zánikom platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (bod 2.1.) Taktiež podľa bodu 1.4. zákazník súhlasí s tým, že v prípade ak odovzdá nižšiu sumu ako je súčet splátky a odmeny podľa odseku 1.2, peňažná hotovosť sa proporcionálne rozdelí na úhradu splátky a úhradu odmeny. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o zabezpečení splátok úveru samostatne, bez uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemôže existovať, keď predmet plnenia (zabezpečovanie splátok úveru) sa stáva od počiatku nemožným. Z uvedených dôvodov, v prípade, ak spotrebiteľ uzatvorí spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, stáva sa táto zmluva súčasťou zmluvy o úvere a v nej uvedené plnenie, ktoré má plniť spotrebiteľ dodávateľovi je ďalším plnením súvisiacim s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Podľa legálnej definície uvedenej v § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Plnenie poskytnuté spotrebiteľom dodávateľovi na základe Zmluvy o zabezpečení splátok úveru vyjadrené ako odmena dodávateľovi vo výške 247,20 eura, je poplatkom, nakoľko tento poplatok spotrebiteľ musí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak sa popri zmluve o spotrebiteľskom úvere rozhodne uzatvoriť aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Okamihom uzavretia oboch zmlúv sa odmena dodávateľa stáva poplatkom

súvisiacim s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Následne celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú popri úroku a poplatku za garantovanú službu aj odmena za službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru.

Nakoľko úver poskytnutý na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 26. 05. 2014 sa podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje za bezúročný a bez poplatkov, plnenie požadované zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru nemožno priznať, nakoľko z nej vyplýva pre spotrebiteľa iba ďalší poplatok v súvislosti s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

Nakoľko obe zmluvy o spotrebiteľskom úvere (číslo XXXXXXXXXX zo dňa 20. 12. 2013 a číslo 571438271 zo dňa 26. 05. 2014) sa považujú za bezúročné a bez poplatkov, odporkyňa bola povinná poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť navrhovateľovi bez úrokov, bez poplatkov a bez odmeny vyplývajúcej zo zmlúv o zabezpečení splátok úveru (zo dňa 20. 12. 2013 a zo dňa 26. 05. 2014), ktorých predmetom je ďalší poplatok k uzatvoreným zmluvám o spotrebiteľských úveroch, t.j. vo výške 400,00 eur (zmluva zo dňa 20. 12. 2013) a vo výške 480,00 eur (zmluva zo dňa 26. 05. 2014), spolu tak odporkyňa mala navrhovateľovi uhradiť 880,00 eur.

Podľa tvrdení navrhovateľa v návrhu mu odporkyňa uhradila 692,36 eura, keď celková čiastka na zaplatenie zo zmlúv uzatvorených dňa 20. 12. 2013 mala byť 744,00 eur a odporkyňa mala dlhovať ešte 51,64 eura. (744,00 eur - 51,64 eura) a 353,00 eur, keď celková čiastka na zaplatenie zo zmlúv uzatvorených dňa 26. 05. 2014 mala byť 892,80 eura a odporkyňa mala dlhovať ešte 539,80 eura (892,80 eura - 539,80 eura). Odporkyňa tak podľa tvrdení navrhovateľa v návrhu uhradila navrhovateľovi spolu 1 045,36 eura.

Nakoľko poskytnuté úvery navrhovateľa na základe zmlúv o spotrebiteľských úveroch (číslo XXXXXXXXXX zo dňa 20. 12. 2013 a číslo XXXXXXXXXX zo dňa 26. 05. 2014) sa považujú za bezúročné a bez poplatkov, odporkyňou čerpané úvery bola povinná v uvedenej výške 880,00 eur navrhovateľovi vrátiť. Odporkyňa uhradila navrhovateľovi spolu 1 045,36 eura. Súd preto návrh zamietol, keď odporkyňa plnila navrhovateľovi viac, ako bola povinná plniť.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 OSP. V konaní úspešná odporkyňa nepodala návrh na náhradu trov konania. V konaní neúspešný navrhovateľ návrh na náhradu trov konania súdu podal. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi uplatnenú náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedený, ktorému súdu je určený, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy ,ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.